

1. Тогда созвал Соломон старейшин Израилевых и всех начальников колен, глав поколений сынов Израилевых, к царю Соломону в Иерусалим, чтобы перенести ковчег завета Господня из города Давидова, то есть Сиона.

УПО: Тоді Соломон зібрав усіх Ізраїлевих старших та голів племен, керівників батьківських домів Ізраїлевих синів, до царя Соломона до Єрусалиму, щоб перенести ковчега Господнього заповіту з Давидового Міста, воно Сіон.

KJV: Then Solomon assembled the elders of Israel, and all the heads of the tribes, the chief of the fathers of the children of Israel, unto king Solomon in Jerusalem, that they might bring up the ark of the covenant of the LORD out of the city of David, which is Zion.

2. И собрались к царю Соломону на праздник все Израильтяне в месяце Афанеме, который есть седьмой месяц.

УПО: І були зібрані до царя Соломона всі ізраїльтяни в свято в місяці етанім, він місяць сьомий.

KJV: And all the men of Israel assembled themselves unto king Solomon at the feast in the month Ethanim, which is the seventh month.

3. И пришли все старейшины Израилевы; и подняли священники ковчег,

УПО: І поприходили всі Ізраїлеві старші, а священники понесли ковчега.

KJV: And all the elders of Israel came, and the priests took up the ark.

4. и понесли ковчег Господень и скинию собрания и все священные вещи, которые были в скинии; и несли их священники и левиты.

УПО: І понесли вони Господнього ковчега, і скинію заповіту та всі святі речі, що в ковчезі; і понесли їх священники та Левити.

KJV: And they brought up the ark of the LORD, and the tabernacle of the congregation, and all the holy vessels that were in the tabernacle, even those did the priests and the Levites bring up.

5. А царь Соломон и с ним все общество Израилево, собравшееся к нему, шли пред ковчегом, принося жертвы из мелкого и крупного скота, которых невозможно исчислить и определить, по множеству их.

УПО: А цар Соломон та вся Ізраїлева громада, що зібралися при ньому, були з ним перед ковчегом, і приносили в жертву худобу дрібну та худобу велику, що через многість не була вона ані записувана, ані лічена.

KJV: And king Solomon, and all the congregation of Israel, that were assembled unto him, were with him before the ark, sacrificing sheep and oxen, that could not be told nor numbered for

multitude.

6. И внесли священники ковчег завета Господня на место его, в давир храма, во Святое Святых, под крылья херувимов.

УПО: І внесли священники ковчега Господнього заповіту до девіру храму, до Святого Святих, під крила херувимів.

KJV: And the priests brought in the ark of the covenant of the LORD unto his place, into the oracle of the house, to the most holy place, even under the wings of the cherubim.

7. Ибо херувимы простирали крылья над местом ковчега, и покрывали херувимы сверху ковчег и шести его.

УПО: Бо херувими простягали крила над місцем ковчегу, і затінювали херувими над ковчегом та над його держаками зверху.

KJV: For the cherubim spread forth their two wings over the place of the ark, and the cherubim covered the ark and the staves thereof above.

8. И выдвинулись шести так, что головки шестов видны были из святилища пред давиrom, но не выказывались наружу; они там и до сего дня.

УПО: А ті держакі були довгі, і головки тих держаків були видні з святині перед найсвятішим, а зназовні не були видні. І вони там аж до цього дня.

KJV: And they drew out the staves, that the ends of the staves were seen out in the holy place before the oracle, and they were not seen without: and there they are unto this day.

9. В ковчеге ничего не было, кроме двух каменных скрижалей, которые положил туда Моисей на Хориве, когда Господь заключил завет с сынами Израилевыми, по ишествии их из земли Египетской.

УПО: У ковчезі не було нічого, тільки дві камінні таблиці, що поклав туди Мойсей на Хориві, коли Господь склав був заповіта з Ізраїлевими синами при виході їх з єгипетського краю.

KJV: There was nothing in the ark save the two tables of stone, which Moses put there at Horeb, when the LORD made a covenant with the children of Israel, when they came out of the land of Egypt.

10. Когда священники вышли из святилища, облако наполнило дом Господень;

УПО: І сталося, як священники виходили з святині, то хмара наповнила Господній храм.

KJV: And it came to pass, when the priests were come out of the holy place, that the cloud filled

the house of the LORD,

11. и не могли священники стоять на служении, по причине облака, ибо слава Господня наполнила храм Господень.

УПО: І не могли священники стояти й служити через ту хмару, бо слава Господня наповнила Господній храм!

KJV: So that the priests could not stand to minister because of the cloud: for the glory of the LORD had filled the house of the LORD.

12. Тогда сказал Соломон: Господь сказал, что Он благоволит обитать во мгле;

УПО: Тоді Соломон проказав: Промовив Господь, що Він пробуватиме в мряці.

KJV: Then spake Solomon, The LORD said that he would dwell in the thick darkness.

13. я построил храм в жилище Тебе, место, чтобы пребывать Тебе во веки.

УПО: Будуючи, я збудував оцей храм, на оселю Тобі, місце Твого пробування навіки!

KJV: I have surely built thee an house to dwell in, a settled place for thee to abide in for ever.

14. И обратился царь лицом своим, и благословил все собрание Израильтян; все собрание Израильтян стояло, --

УПО: І повернув цар обличчя своє, та й поблагословив Ізраїлів збір, увесь же Ізраїлів збір стояв.

KJV: And the king turned his face about, and blessed all the congregation of Israel: (and all the congregation of Israel stood;)

15. и сказал: благословен Господь Бог Израилев, Который сказал Своими устами Давиду, отцу моему, и ныне исполнил рукою Своею! Он говорил:

УПО: І він сказав: Благословенний Господь, Бог Ізраїлів, що Своїми устами говорив був із моїм батьком Давидом, і рукою Своею тепер виконав, говорячи:

KJV: And he said, Blessed be the LORD God of Israel, which spake with his mouth unto David my father, and hath with his hand fulfilled it, saying,

16. `с того дня, как Я вывел народ Мой Израиля из Египта, Я не избрал города ни в одном из колен Израилевых, чтобы построен был дом, в котором пребывало бы имя Мое; и избрал Давида, чтобы быть ему над народом Моим Израилем`.

УПО: Від того дня, коли Я вивів Свій народ, Ізраїля, з Єгипту, Я не вибрав Собі міста зо всіх Ізраїлевих племен, щоб збудувати храм на пробування Мого Ймення там. І вибрав Я Давида, щоб був над Моїм Ізраїлевим народом.

KJV: Since the day that I brought forth my people Israel out of Egypt, I chose no city out of all the tribes of Israel to build an house, that my name might be therein; but I chose David to be over my people Israel.

17. У Давида, отця мого, было на сердце построить храм имени Господа Бога Израилева;

УПО: І було на серці мого батька Давида збудувати храм для Ймення Господа, Бога Ізраїля.

KJV: And it was in the heart of David my father to build an house for the name of the LORD God of Israel.

18. но Господь сказал Давиду, отцу моему: `у тебя есть на сердце построить храм имени Моему; хорошо, что это у тебя лежит на сердце;

УПО: Та сказав Господь до мого батька Давида: За те, що на твоєму серці було збудувати храм для Ймення Мого, ти зробив добре, що було тобі це на серці.

KJV: And the LORD said unto David my father, Whereas it was in thine heart to build an house unto my name, thou didst well that it was in thine heart.

19. однако не ты построишь храм, а сын твой, исшедший из чресл твоих, он построит храм имени Моему`.

УПО: Тільки ти не збудуєш цього храму, але син твій, що вийде із стегон твоїх, він збудує цей дім для Ймення Мого!

KJV: Nevertheless thou shalt not build the house; but thy son that shall come forth out of thy loins, he shall build the house unto my name.

20. И исполнил Господь слово Свое, которое изрек. Я вступил на место отца моего Давида и сел на престоле Израилевом, как сказал Господь, и построил храм имени Господа Бога Израилева;

УПО: І виконав Господь Своє слово, що Він говорив. І став я на місце батька мого Давида, та й сів на Ізраїлевому троні, як говорив був Господь, і я збудував оцей храм для Ймення Господа, Бога Ізраїлевого.

KJV: And the LORD hath performed his word that he spake, and I am risen up in the room of David my father, and sit on the throne of Israel, as the LORD promised, and have built an house for the name of the LORD God of Israel.

21. и приготовил там место для ковчега, в котором завет Господа, заключенный Им с отцами нашими, когда Он вывел их из земли Египетской.

УПО: І встановив я там місце для ковчега, де Господній заповіт, якого Він склав із нашими батьками, коли виводив їх з єгипетського краю.

KJV: And I have set there a place for the ark, wherein is the covenant of the LORD, which he made with our fathers, when he brought them out of the land of Egypt.

22. И стал Соломон пред жертвенником Господним впереди всего собрания Израильтян, и воздвиг руки свои к небу,

УПО: І став Соломон перед Господнім жертівником навпроти всього Ізраїлевого збору, і простяг руки свої до неба та й сказав:

KJV: And Solomon stood before the altar of the LORD in the presence of all the congregation of Israel, and spread forth his hands toward heaven:

23. и сказал: Господи Боже Израилев! нет подобного Тебе Бога на небесах вверху и на земле внизу; Ты хранишь завет и милость к рабам Твоим, ходящим пред Тобою всем сердцем своим.

УПО: Господи, Боже Ізраїлів! Нема подібного Тобі Бога на небесах угорі та на землі долі. Ти стережеш заповіта та милість для Своїх рабів, що ходять перед Твоїм лицем усім своїм серцем.

KJV: And he said, LORD God of Israel, there is no God like thee, in heaven above, or on earth beneath, who keepest covenant and mercy with thy servants that walk before thee with all their heart:

24. Ты исполнил рабу Твоему Давиду, отцу моему, что говорил ему; что изрек Ты устами Твоими, то в сей день совершил рукою Твоею.

УПО: Ти додержав Своему рабові, Давидові, батькові моему, те, що говорив йому. І говорив Ти йому Своїми устами, а рукою Своею виконав, як цього дня.

KJV: Who hast kept with thy servant David my father that thou promisedst him: thou spakest also with thy mouth, and hast fulfilled it with thine hand, as it is this day.

25. И ныне, Господи Боже Израилев, исполни рабу Твоему Давиду, отцу моему, то, что говорил Ты ему, сказав: `не прекратится у тебя пред лицом Моим сидящий на престоле Израилевом, если только сыновья твои будут держаться пути своего, ходя предо Мною так, как ты ходил предо Мною`.

УПО: А тепер, Господи, Боже Ізраїлів, додерж для Свого раба Давида, мого батька, те, що говорив був йому, кажучи: Не буде в тебе переводу з-перед лица Мого нікому з тих, що сидітимуть на Ізраїлевім троні, якщо тільки сини твої будуть держатися своїх доріг,

щоб ходити перед Моїм лицем, як ти ходив перед лицем Моїм.

KJV: Therefore now, LORD God of Israel, keep with thy servant David my father that thou promisedst him, saying, There shall not fail thee a man in my sight to sit on the throne of Israel; so that thy children take heed to their way, that they walk before me as thou hast walked before me.

26. И ныне, Боже Израилев, да будет верно слово Твое, которое Ты изрек рабу Твоему Давиду, отцу моему!

УПО: А тепер, Боже Ізраїлів, нехай буде запевнене слово Твоє, яке Ти говорив рабові Своему Давидові, моему батькові.

KJV: And now, O God of Israel, let thy word, I pray thee, be verified, which thou spakest unto thy servant David my father.

27. Поистине, Богу ли жить на земле? Небо и небо небес не вмещают Тебя, тем менее сей храм, который я построил.

УПО: Бо чи ж справді Бог сидить на землі? Ось небо та небо небес не обіймають Тебе, що ж тоді храм той, що я збудував?

KJV: But will God indeed dwell on the earth? behold, the heaven and heaven of heavens cannot contain thee; how much less this house that I have builded?

28. но призри на молитву раба Твоего и на прошение его, Господи Боже мой; услышь воззвание и молитву, которою раб Твой умоляет Тебя ныне.

УПО: Та ти зглянешся на молитву Свого раба та на його благання, Господи, Боже мій, щоб почути спів та молитву, якою раб твій молиться перед лицем Твоїм сьогодні,

KJV: Yet have thou respect unto the prayer of thy servant, and to his supplication, O LORD my God, to hearken unto the cry and to the prayer, which thy servant prayeth before thee to day:

29. Да будут очи Твои отверсты на храм сей день и ночь, на сие место, о котором Ты сказал: `Мое имя будет там`; услышь молитву, которою будет молиться раб Твой на месте сем.

УПО: щоб очі Твої були відкриті на цей храм уночі та вдень, на те місце, про яке Ти сказав: Нехай буде Імення Моє там, щоб почути молитву, якою буде молитися Твій раб на цьому місці!

KJV: That thine eyes may be open toward this house night and day, even toward the place of which thou hast said, My name shall be there: that thou mayest hearken unto the prayer which thy servant shall make toward this place.

30. Услышь моление раба Твоего и народа Твоего Израиля, когда они будут молиться на месте сем; услышь на месте обитания Твоего, на небесах, услышь и помилуй.

УПО: І Ти будеш прислухатися до благання Свого раба, та Свого народу, Ізраїля, що будуть молитися на цьому місці. А Ти почувеш на місці Свого пробування, на небесах, і почувеш, і простиш.

KJV: And hearken thou to the supplication of thy servant, and of thy people Israel, when they shall pray toward this place: and hear thou in heaven thy dwelling place: and when thou hearest, forgive.

31. Когда кто согрешит против ближнего своего, и потребует от него клятвы, чтобы он поклялся, и для клятвы придут пред жертвенник Твой в храм сей,

УПО: Як згрішить людина проти свого ближнього, і вимагатимуть від нього клятви, щоб він поклявся, і для клятви придуть перед Твій жертівник у цьому храмі,

KJV: If any man trespass against his neighbor, and an oath be laid upon him to cause him to swear, and the oath come before thine altar in this house:

32. тогда Ты услышь с неба и произведи суд над рабами Твоими, обвини виновного, возложив поступок его на голову его, и оправдай правого, воздав ему по правде его.

УПО: то Ти почувеш із небес, і зробиш, і розсудиш Своїх рабів, осудиш несправедливого, щоб дати його дорогу на його голову, і всправедливиш праведного, щоб віддати йому за його справедливістю.

KJV: Then hear thou in heaven, and do, and judge thy servants, condemning the wicked, to bring his way upon his head; and justifying the righteous, to give him according to his righteousness.

33. Когда народ Твой Израиль будет поражен неприятелем за то, что согрешил пред Тобою, и когда они обратятся к Тебе, и исповедают имя Твое, и будут просить и умолять Тебя в сем храме,

УПО: Коли Твій народ, Ізраїль, буде вдарений ворогом за те, що прогрішив Тобі, і коли вони звернуться до Тебе, і будуть славити Ім'я Твоє, і будуть молитися, і будуть благодати Тебе в цьому храмі,

KJV: When thy people Israel be smitten down before the enemy, because they have sinned against thee, and shall turn again to thee, and confess thy name, and pray, and make supplication unto thee in this house:

34. тогда Ты услышь с неба и прости грех народа Твоего Израиля, и возврати их в землю, которую Ты дал отцам их.

УПО: то Ти почувеш із небес, і простиш гріх народу Свого, Ізраїля, і вернеш їх до землі, яку

дав Ти їхнім батькам.

KJV: Then hear thou in heaven, and forgive the sin of thy people Israel, and bring them again unto the land which thou gavest unto their fathers.

35. Когда заключится небо и не будет дождя за то, что они согрешат пред Тобою, и когда помолятся на месте сем и исповедают имя Твое и обратятся от греха своего, ибо Ты смирил их,

УПО: Коли замкнеться небо й не буде дощу, бо прогрішаться Тобі, то коли знову вони помоляться на цьому місці, і будуть славити Ім'я Твоє, і від гріха свого відвернуться, бо Ти будеш їх впокоряти,

KJV: When heaven is shut up, and there is no rain, because they have sinned against thee; if they pray toward this place, and confess thy name, and turn from their sin, when thou afflictest them:

36. тогда услышь с неба и прости грех рабов Твоих и народа Твоего Израиля, указав им добрый путь, по которому идти, и пошли дождь на землю Твою, которую Ты дал народу Твоему в наследие.

УПО: то Ти почуєш на небесах, і простиш гріх Своїх рабів та народу Свого, Ізраїля, бо покажеш їм ту добру дорогу, якою вони підуть, і Ти даси дощ на Край Свій, якого Ти дав Своему народові на спадщину.

KJV: Then hear thou in heaven, and forgive the sin of thy servants, and of thy people Israel, that thou teach them the good way wherein they should walk, and give rain upon thy land, which thou hast given to thy people for an inheritance.

37. Будет ли на земле голод, будет ли моровая язва, будет ли палящий ветер, ржавчина, саранча, червь, неприятель ли будет теснить его в земле его, [будет ли] какое бедствие, какая болезнь, --

УПО: Голод коли буде в Краю, моровиця коли буде, посуха, жовтачка, сарана, черва коли буде, коли його ворог стане тіснити його в краю міст його, коли буде яка поразка, яка хвороба,

KJV: If there be in the land famine, if there be pestilence, blasting, mildew, locust, or if there be caterpillar; if their enemy besiege them in the land of their cities; whatsoever plague, whatsoever sickness there be;

38. при всякой молитве, при всяком прошении, какое будет от какого-либо человека во всем народе Твоем Израиле, когда они почувствуют бедствие в сердце своем и прострут руки свои к храму сему,

УПО: усяка молитва, усяке благання, що буде від якої людини чи від усього народу Твого,

Ізраїля, коли кожен почує рану свого серця, і простягне руки свої до цього храму,
KJV: What prayer and supplication soever be made by any man, or by all thy people Israel, which shall know every man the plague of his own heart, and spread forth his hands toward this house:

39. Ты услышь с неба, с места обитания Твоего, и помилуй; соделай и воздай каждому по путям его, как Ты усмотришь сердце его, ибо Ты один знаешь сердце всех сынов человеческих:

УПО: то Ти почуєш із небес, із місця постійного пробування Свого, і простиш, і зробиш, і даси кожному за всіма його дорогами, бо Ти Сам знаєш серце всіх людських синів,
KJV: Then hear thou in heaven thy dwelling place, and forgive, and do, and give to every man according to his ways, whose heart thou knowest; (for thou, even thou only, knowest the hearts of all the children of men;)

40. чтобы они боялись Тебя во все дни, доколе живут на земле, которую Ты дал отцам нашим.

УПО: щоб вони боялися Тебе по всі дні, доки вони житимуть на поверхні землі, яку Ти дав батькам нашим.

KJV: That they may fear thee all the days that they live in the land which thou gavest unto our fathers.

41. Если и иноплеменник, который не от Твоего народа Израиля, придет из земли далекой ради имени Твоего, --

УПО: Також і чужинця, що він не з народу Твого, Ізраїля, і він прийде з далекого краю ради Ймення Твого,

KJV: Moreover concerning a stranger, that is not of thy people Israel, but cometh out of a far country for thy name's sake;

42. ибо и они услышат о Твоем имени великом и о Твоей руке сильной и о Твоей мышце простертой, --и придет он и помолится у храма сего,

УПО: бо почують і вони про велике Ім'я Твоє, і про сильну руку Твою та про витягнене рамено Твоє, і прийде він і помолиться в цьому храмі,

KJV: (For they shall hear of thy great name, and of thy strong hand, and of thy stretched out arm;) when he shall come and pray toward this house;

43. услышь с неба, с места обитания Твоего, и сделай все, о чем будет взывать к Тебе

иноплеменник, чтобы все народы земли знали имя Твое, чтобы боялись Тебя, как народ Твой Израиль, чтобы знали, что именем Твоим называется храм сей, который я построил.
УПО: Ти почувеш це з небес, місця постійного пробування Свого, і зробиш усе, про що буде кликати до Тебе той чужинець, щоб усі народи землі пізнали Ім'я Твоє, щоб боялися Тебе, як народ Твій, Ізраїль, і щоб пізнали вони, що Ім'ям Твоїм названо цей храм, що я збудував.

KJV: Hear thou in heaven thy dwelling place, and do according to all that the stranger calleth to thee for: that all people of the earth may know thy name, to fear thee, as do thy people Israel; and that they may know that this house, which I have builded, is called by thy name.

44. Когда выйдет народ Твой на войну против врага своего путем, которым Ты пошлешь его, и будет молиться Господу, обратившись к городу, который Ты избрал, и к храму, который я построил имени Твоему,

УПО: Коли народ Твій вийде на війну на свого ворога, дорогою, якою Ти пошлеш їх, і помоляться вони до Господа в напрямі до міста, що Ти вибрав його, та храму, що я збудував для Ймення Твого,

KJV: If thy people go out to battle against their enemy, whithersoever thou shalt send them, and shall pray unto the LORD toward the city which thou hast chosen, and toward the house that I have built for thy name:

45. тогда услышь с неба молитву их и прошение их и сделай, что потребно для них.

УПО: то почувеш Ти з неба їхню молитву та їхнє благання, і вчиниш їм суд!

KJV: Then hear thou in heaven their prayer and their supplication, and maintain their cause.

46. Когда они согрешат пред Тобою, --ибо нет человека, который не грешил бы, --и Ты прогневаешься на них и предашь их врагам, и пленившие их отведут их в неприятельскую землю, далекую или близкую;

УПО: Коли вони згрішать Тобі, бо немає людини, щоб вона не згрішила, і Ти розгніваєшся на них, і віддаси їх ворогові, а їхні полонителі відведуть їх у неволю до ворожого краю далекого чи близького,

KJV: If they sin against thee, (for there is no man that sinneth not,) and thou be angry with them, and deliver them to the enemy, so that they carry them away captives unto the land of the enemy, far or near;

47. и когда они в земле, в которой будут находиться в плену, войдут в себя и обратятся и будут молиться Тебе в земле пленивших их, говоря: `мы согрешили, сделали беззаконие, мы виновны`;

УПО: і коли вони прийдуть до розуму в краю, куди взяті в неволю, і навернуться, і будуть

благати Тебе в краю полонителів своїх, говорячи: Ми згрішили, і безбожно чинили, були ми винні;

KJV: Yet if they shall bethink themselves in the land whither they were carried captives, and repent, and make supplication unto thee in the land of them that carried them captives, saying, We have sinned, and have done perversely, we have committed wickedness;

48. и когда обратятся к Тебе всем сердцем своим и всею душою своею в земле врагов, которые пленили их, и будут молиться Тебе, обратившись к земле своей, которую Ты дал отцам их, к городу, который Ты избрал, и к храму, который я построил имени Твоему,
УПО: і коли вони повернуться до Тебе всім своїм серцем і всією душою своєю в краю ворогів своїх, що їх поневолили, і помоляться до Тебе в напрямі до свого краю, що Ти дав їхнім батькам, у напрямі міста, яке Ти вибрав, та храму, що я збудував для Імени Твого,
KJV: And so return unto thee with all their heart, and with all their soul, in the land of their enemies, which led them away captive, and pray unto thee toward their land, which thou gavest unto their fathers, the city which thou hast chosen, and the house which I have built for thy name:

49. тогда услышь с неба, с места обитания Твоего, молитву и прошение их и сделай, что потребно для них;

УПО: то Ти почувеш на небесах, постійному місті пробування Свого, їхню молитву та їхнє блгання, і зробиш їм суд,

KJV: Then hear thou their prayer and their supplication in heaven thy dwelling place, and maintain their cause,

50. и прости народу Твоему, в чем он согрешил пред Тобою, и все проступки его, которые он сделал пред Тобою, и возбуди сострадание к ним в пленивших их, чтобы они были милостивы к ним:

УПО: і пробачиш Своему народові, що вони згрішили Тобі, і всі їхні провини, що завинили проти Тебе, і нахилиш до любови полонителів їхніх, і вони змилосярдяться над ними,

KJV: And forgive thy people that have sinned against thee, and all their transgressions wherein they have transgressed against thee, and give them compassion before them who carried them captive, that they may have compassion on them:

51. ибо они Твой народ и Твой удел, который Ты вывел из Египта, из железной печи.

УПО: бо вони народ Твій та наділ Твій, яке Ти вивів з Єгипту, з середини залізної гутничої печі,

KJV: For they be thy people, and thine inheritance, which thou broughtest forth out of Egypt, from the midst of the furnace of iron:

52. Да будут очи Твои отверсты на молитву раба Твоего и на молитву народа Твоего Израиля, чтобы слышать их всегда, когда они будут призывать Тебя,

УПО: щоб очі Твої були відкриті на благання Твого раба та на благання народу Твого, Ізраїля, щоб прислухуватися до них, коли вони кликатимуть до Тебе.

KJV: That thine eyes may be open unto the supplication of thy servant, and unto the supplication of thy people Israel, to hearken unto them in all that they call for unto thee.

53. ибо Ты отделил их Себе в удел из всех народов земли, как Ты изрек чрез Моисея, раба Твоего, когда вывел отцов наших из Египта, Владыка Господи!

УПО: Бо Ти виділив їх зо всіх народів Собі на наділ, як говорив був через Мойсея, Свого раба, коли Ти виводив наших батьків із Єгипту, Владико мій, Господи!

KJV: For thou didst separate them from among all the people of the earth, to be thine inheritance, as thou spakest by the hand of Moses thy servant, when thou broughtest our fathers out of Egypt, O LORD God.

54. Когда Соломон произнес все сие моление и прошение к Господу, тогда встал с колен от жертвенника Господня, [руки же] его были распростерты к небу.

УПО: І сталося, як Соломон скінчив цю молитву й благання до Господа, то він устав від Господнього жертівника, де він стояв на колінах своїх, а руки його були простягнені до неба.

KJV: And it was so, that when Solomon had made an end of praying all this prayer and supplication unto the LORD, he arose from before the altar of the LORD, from kneeling on his knees with his hands spread up to heaven.

55. И стоя благословил все собрание Израильтян, громким голосом говоря:

УПО: І встав він, і поблагословив усі Ізраїлеві збори, говорячи сильним голосом:

KJV: And he stood, and blessed all the congregation of Israel with a loud voice, saying,

56. благословен Господь, Который дал покой народу Своему Израилю, как говорил! не осталось неисполненным ни одного слова из всех благих слов Его, которые Он изрек чрез раба Своего Моисея;

УПО: Благословенний Господь, що дав мир Своему народові, Ізраїлеві, усе, як обіцяв був, не відпало ані одне слово зо всіх Його добрих слів, які Він говорив був через раба Свого Мойсея.

KJV: Blessed be the LORD, that hath given rest unto his people Israel, according to all that he promised: there hath not failed one word of all his good promise, which he promised by the hand of Moses his servant.

57. да будет с нами Господь Бог наш, как был Он с отцами нашими, да не оставит нас, да не покинет нас,

УПО: Нехай буде Господь, Бог наш, з нами, як був Він із нашими батьками, нехай Він не опустить нас, нехай Він не покине нас,

KJV: The LORD our God be with us, as he was with our fathers: let him not leave us, nor forsake us:

58. наклоняя к Себе сердце наше, чтобы мы ходили по всем путям Его и соблюдали заповеди Его и уставы Его и законы Его, которые Он заповедал отцам нашим;

УПО: щоб прихилити наше серце до Себе, щоб ми ходили всіма Його дорогами, щоб ми дотримувалися наказів Його, і уставів Його та постанов Його, як і Він наказав був нашим батькам.

KJV: That he may incline our hearts unto him, to walk in all his ways, and to keep his commandments, and his statutes, and his judgments, which he commanded our fathers.

59. и да будут слова сии, которыми я молился пред Господом, близки к Господу Богу нашему день и ночь, дабы Он делал, что потребно для раба Своего, и что потребно для народа Своего Израиля, изо дня в день,

УПО: І нехай будуть оці слова мої, якими я благав перед Господнім лицем, близькі до Господа вдень та вночі, щоб чинити суд для раба Свого та суд для Свого народу, Ізраїля, день-у-день,

KJV: And let these my words, wherewith I have made supplication before the LORD, be nigh unto the LORD our God day and night, that he maintain the cause of his servant, and the cause of his people Israel at all times, as the matter shall require:

60. чтобы все народы познали, что Господь есть Бог и нет кроме Его;

УПО: щоб знали всі народи землі, що Господь Він Бог, і нема вже іншого!

KJV: That all the people of the earth may know that the LORD is God, and that there is none else.

61. да будет сердце ваше вполне предано Господу Богу нашему, чтобы ходить по уставам Его и соблюдать заповеди Его, как ныне.

УПО: І нехай буде все серце ваше з Господом, Богом нашим, щоб ходити постановами його та щоб перестерігати заповіді Його, як цього дня!

KJV: Let your heart therefore be perfect with the LORD our God, to walk in his statutes, and to keep his commandments, as at this day.

62. И царь и все Израильтяне с ним принесли жертву Господу.

УПО: А цар та весь Ізраїль з ним принесли жертву перед Господнім лицем.

KJV: And the king, and all Israel with him, offered sacrifice before the LORD.

63. И принес Соломон в мирную жертву, которую принес он Господу, двадцать две тысячи крупного скота и сто двадцать тысяч мелкого скота. Так освятили храм Господу царь и все сыны Израилевы.

УПО: І приніс Соломон жертву для мирних жертв, що приносив для Господа: двадцять і дві тисячі худоби великої, а худоби дрібної сто й двадцять тисяч. І виконали освячення Господнього храму цар та всі Ізраїлеві сини.

KJV: And Solomon offered a sacrifice of peace offerings, which he offered unto the LORD, two and twenty thousand oxen, and an hundred and twenty thousand sheep. So the king and all the children of Israel dedicated the house of the LORD.

64. В тот же день освятил царь среднюю часть двора, который пред храмом Господним, совершив там всесожжение и хлебное приношение и [вознеся] тук мирных жертв, потому что медный жертвенник, который пред Господом, был мал для помещения всесожжения и хлебного приношения и тука мирных жертв.

УПО: Того дня цар освятив середину двору, що перед храмом Господнім, бо приготував там цілопалення й хлібну жертву та лій мирних жертв, бо мідяний жертівник, що перед Господнім лицем, був малий для прийняття цілопалення й хлібної жертви та лою мирних жертв.

KJV: The same day did the king hallow the middle of the court that was before the house of the LORD: for there he offered burnt offerings, and meat offerings, and the fat of the peace offerings: because the brazen altar that was before the LORD was too little to receive the burnt offerings, and meat offerings, and the fat of the peace offerings.

65. И сделал Соломон в это время праздник, и весь Израиль с ним, --большое собрание, [сошедшееся] от входа в Емаф до реки Египетской пред Господом Богом нашим; --семь дней и еще семь дней, четырнадцать дней.

УПО: І вчинив Соломон того часу свято, і з ним увесь Ізраїль, збір великий, що зійшовся звідти, де йдеться до Гамату аж до єгипетського потоку, перед лицем Господа, нашого Бога, сім день і сім день, чотирнадцять день.

KJV: And at that time Solomon held a feast, and all Israel with him, a great congregation, from the entering in of Hamath unto the river of Egypt, before the LORD our God, seven days and seven days, even fourteen days.

66. В восьмой день Соломон отпустил народ. И благословили царя и пошли в шатры

свои, радуясь и веселясь в сердце о всем добром, что сделал Господь рабу Своему Давиду и народу Своему Израилю.

УПО: Восьмого дня він відпустив народ, а вони поблагословили царя та й пішли до наметів своїх, радісні та веселосерді через усе те добро, що Господь учинив Своему рабові Давидові та Своему народові Ізраїлеві.

KJV: On the eighth day he sent the people away: and they blessed the king, and went unto their tents joyful and glad of heart for all the goodness that the LORD had done for David his servant, and for Israel his people.

"